

Pasin Palstat - viikko 11

“KUN SAAVUIMME JERUSALEMIIN, VELJET OTTIVAT MEIDÄT ILOITEN VASTAAN.” Apt.21:15-26

Paavali saapuu Jerusalemiin ja tapaa Jaakobin

Inhimillisuus ja hengellisyys joutuvat aina törmäyskurssille toistensa kanssa. Uskovat, jotka eivät ole harjaantuneet uskossaan, eivät erota toisistaan Jumalan tahtoa ja ihmisten mielipiteitä. Maailmassa vallitsee käsitys, että yleinen mielipide on totuus. Mutta ihmiskäsitys ei ole totuuden määrite.

”Mutta Hän kääntyi ja sanoi Pietarille:”Mene pois minun edestäni, saatana; sinä olet minulle pahenukseksi, sillä sinä et ajattele sitä, mikä on Jumalan, vaan sitä, mikä on ihmisten’.” (Matt.16:23)

Jo alkuseurakunnan aikana uskovaiset joutuivat kiperiin tilanteisiin perinnäisääntöjen ja opittujen tapojensa kanssa. He eivät voineet käsittää, että yli sen kaiken Jumalan tahto, rakkaus ja hyvyys - tulee asettaa kaiken inhimillisen yläpuolelle. Usein Jeesus näytti esimerkkiä, miten sapattiin, paastoon, käsienspesuihin yms. tulee suhtautua.

”Sillä Kristuksessa Jeesuksessa ei auta ympärileikkaus eikä ympärileikkaamattomuus, vaan rakkauden kautta vaikuttava usko.” (Gal.5:6)

Läpi Raamatun Jumala puhuu sydämen muutoksesta, ei niinkään rituaalien täydellisestä noudattamisesta. Mitä hyötyä ihmiselle on tehdä kaikki hurskauden temput, jos hänen sydämensä ei tunne kuitenkaan elävää Jumalaa?

”Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te ulkokullatut, kun te puhdistatte maljan ja vadin ulkopuolen, mutta sisältä ne ovat täynnä ryöstöä ja hillittömyyttä! Sinä sokea fariseus, puhdistas ensin maljan sisus, että sen ulkopuolikin tulisi puhtaaksi! Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te ulkokullatut, kun te olette valkeiksi kalkittujen hautojen kaltaisia: ulkoa ne kyllä näyttävät kauniilta, mutta ovat sisältä täynnä kuolleitten luita ja kaikkea saastaa! Samoin tekin ulkoa kyllä näytätte ihmisten silmissä hurskailta, mutta sisältä te olette täynnä ulkokultaisuutta ja laittomuutta.” (Matt.23:24-27)

Paavalia varmaan jännitti kohdata veljet Jerusalemissa. Miten he suhtautuisivat häneen ja siihen työhön, mikä hänelle oli avautunut pakanakansojen keskellä? Voimme nähdä, miten Pyhä Henki sai voiton - niin Paavalin sydämessä, kuin veljien sydämissä Jerusalemissa.

”Sillä Pyhä Henki ja me olemme nähneet hyväksi, ettei teidän päällenne ole pantava enempää kuormaa kuin nämä välttämättömät.” (Apt.15:28)

Vielä tänäänkin voimme iloita vapaudesta, minkä jo tuolloin apostolit näkivät syntyvän Jeesuksen veren ja lunastuksen kautta. Vapauteen - todelliseen vapauteen - Kristus meidät vapautti!

”Uskoon tulleiden pakanoiden asian me jo olemme ratkaisseet. Me olemme kirjeitse ilmoittaneet heille, että heidän tulee karttaa epäjumalille uhrattua lihaa, samoin verta ja myös lihaa, josta ei ole verta laskettu, sekä haureutta.” (Apt.21:25)

Apt.21:15. Oltuamme Kesareassa jonkin aikaa varustauduimme matkaan ja lähdimme Jerusalemiin. 16. Muutamat opetuslapset lähtivät mukaan ja saattoivat meidät majapaikkaan Mnason-nimisen kyproslaisen miehen luo. Mnason oli varhaisimpia opetuslapsia. 17. Kun saavuimme Jerusalemiin, veljet ottivat meidät iloiten vastaan. 18. Heti seuraavana päivänä Paavali lähti meidän kanssamme tapaamaan Jaakobia, ja kaikki vanhimmatkin kokoontuivat paikalle.

”Viisi vuotta oli nyt kulunut siitä, kun Paavali oli viimeksi ollut Jerusalemissa. Nyt hän toi mukanaan rakkaudenlahjan seurakunnalle.” [Novum]

19. Paavali tervehti heitä ja kertoi seikkaperäisesti kaikesta, mitä Jumala hänen palvelutyönsä kautta oli tehnyt pakanoiden parissa. 20. Sen kuultuaan vanhimmat ylistivät Jumalaa, mutta sitten he sanoivat Paavalille:”Sinä tiedät, veli, että juutalaisia on tuhansittain tullut uskoon, ja he kaikki vaativat kiivaasti lain noudattamista.

”Jerusalemien veljet ”ylisivät Jumalaa” siitä, mitä oli tapahtunut. Mutta heidän Jumalalle osoittamansa kiitos sisältää täyden tunnustuksen myös Paavalille kristittyinä ja apostolina. Alkuseurakunta oli ensimmäisen helluntain jälkeen kasvanut valtavasti. Vainot eivät olleet pystyneet kasvua estämään. Tässä mainitut ”juutalaiset” elivät entiseen tapaan. He ympärileikkauttivat poikansa, söivät puhtaiden eläinten lihaa, pitivät sapatin jne. Tällaista elämäntapaa ei kukaan vastustanut, ja siksi heidän oli varmasti helpompi voittaa Kristukselle toisia

juutalaisia. Nämä asiat muodostuivat vaarallisiksi vasta silloin, kun niitä alettiin pitää pelastuksen kannalta välttämättöminä. Nk. judaistit kompastuivat juuri tähän.” [Novum]

21. Heille on sinusta kerrottu, että sinä opetat muiden kansojen keskuudessa eläviä juutalaisia hylkäämään Mooseksen lain ja kiellät heitä ympärileikkaamasta lapsiaan ja elämästä kansamme tapojen mukaisesti.

”Juutalaiset uskovat joutuivat kärsimään siitä, että Paavalin väitettiin kehottavan heitä luopumaan juutalaisuudesta ja elämään pakanoiden tavoin. Paavalin kirjeistä ja Apostolien teoista näkyy, että väite oli perätön. Ks. esim. 16:3.” [Novum]

22. Mitä siis tehdä? Varmastikin he saavat kuulla, että olet täällä. {Useissa käsikirjoituksissa jae on laajemmassa muodossa: "Mitä siis tehdä? Varmastikin kokoontuu paljon väkeä, sillä he saavat kuulla, että olet täällä."} 23. "Tee neuvomme mukaan: Täällä on neljä miestä, jotka ovat antaneet uhrilupauksen. 24. Ota heidät mukaasi, puhdistaudu yhdessä heidän kanssaan ja maksa heidän puolestaan, että he voivat leikkauttaa tukkansa. Siitä kaikki ymmärtävät, että sinusta levitetyissä puheissa ei ole mitään perää vaan sinäkin pidät kiinni laista ja elät sen mukai-

sesti. 25. Uskoon tulleiden pakanoiden asian me jo olemme ratkaisseet. Me olemme kirjeitse ilmoittaneet heille, että heidän tulee karttaa epäjumalille uhrattua lihaa, samoin verta ja myös lihaa, josta ei ole verta laskettu, sekä haureutta."

”He eivät siis asettaisi pakanoille lain vaatimuksia. Sillä hetkellä olikin kyseessä juutalaiskristittyjen suhtautuminen lakiin ja tapoihin.” [Novum]

26. Paavali otti miehet mukaansa ja puhdistautui seuraavana päivänä heidän kanssaan. Sitten hän meni temppeliin ja ilmoitti, milloin heidän puhdistumisaikansa päättyisi ja kunkin puolesta suoritettaisiin uhri.

”Paavali suostui ehdotukseen, ei siksi, että olisi ollut ihmisten mielipiteiden orja, vaan koska hän eli evankeliumin vapaudessa. Hän oli valmis tekemään kaikkensa Jumalan valtakunnan asian edistämiseksi (1 Kor 6:12). Hän osoitti veljesrakkautta ja tahtoi tukea heikkoja (Room 15:1). Tämä johti kuitenkin suuriin vaikeuksiin. Voidaan olla eri mieltä siitä, oliko viisasta suostua tähän menettelyyn, mutta emme voi syyttää Paavalia työnäkynsä pettämisestä. Hän toimi niiden periaatteiden mukaisesti, joista hän itse kirjoittaa 1 Kor 9:20:ssa.” [Novum]

